

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2014.0156,

Fagligt Fælles Forbund

(forhandlingssekretær Claus von Elling)

mod

Dansk Byggeri

for

Daniterm

Filial af Daniterm Sp.Z.o.o., Polen

(afdelingschef Thorsten Wilstrup)

Uoverensstemmelsen angår, om virksomheden i forbindelse med et større facaderenoveringsarbejde har betalt sine polske ansatte i henhold til Overenskomst for Murer- og Murerarbejdsmandsarbejde.

Påstande

Klager har påstået Daniterm tilpligtet at betale 1,2 mio. kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra ydelsernes forfaldstid.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 7. januar 2015 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af faglig sekretær Rasmus Kreutzmann, tidligere ansat Jan Piszczalkowski, filialchef Wojciech Jaros, administrativ medhjælper Kataizyna Jaros og advokat Marianne Sigfusson.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens mundtligt begrundede tilkendegivelse.

Opmandens begrundelse og resultat

Klagers beregning af skyldig løn, overtid, SH/FF-godtgørelse, pension og feriepenge tager afsæt i den aftalte lønsats på 140 kr. for perioden fra uge 15 i 2013 til uge 9 i 2014 for 4 polske medarbejdere beskæftiget med facaderenovering af et større boligkompleks i Frederiksværk. Kravet er udregnet på grundlag af kalenderoptegnelser fra de tidligere medarbejdere A og B, der begge er medlemmer af forbundet. Klager har for disse medarbejdere opgjort efterbetalingskravet til henholdsvis 286.088,20 kr. og 290.444,26 kr., hvilket giver en gennemsnitlig besparelse for virksomheden på 6.219,30 – 6.314,00 kr. pr. uge. For gennemsnitligt 4 medarbejdere i 192 arbejdsuger er besparelsen herefter beregnet til $192 \times 6.250 \text{ kr.} = 1,2 \text{ mio. kr.}$

Indledningsvist bemærkes, at det efter de afgivne forklaringer og det i øvrigt oplyste må antages, at der i den omhandlede periode alene har været 3 medarbejdere beskæftiget på pladsen. Den tredje medarbejder, C, er ikke medlem af forbundet.

Endvidere bemærkes på den givne foranledning, at klager ifølge sædvanlig fagretlig praksis mellem overenskomstparterne, når det drejer sig om udenlandske medarbejdere – jf. overenskomstens § 65 om udenlandske medarbejders løn- og arbejdsforhold – ved faglig voldgift kan indtale dels et efterbetalingskrav for de medarbejdere, der måtte være medlemmer af forbundet, dels et krav – for så vidt et bodskrav – for de medarbejdere, der ikke er medlemmer af forbundet, opgjort som svarende til, hvad virksomheden har betalt disse medarbejdere mindre, end hvad overenskomstens mindstebetaling ville føre til. Modsvarende indbringes disse sager ikke for Arbejdsretten med påstand om bod. Yderligere krav ifølge individuelle lønftaler kan således ikke indtales af forbundet for så vidt angår medarbejdere, der ikke er medlemmer af forbundet. I denne sag ses der imidlertid at være aftalt en løn med medarbejderne, der kun med ganske få kroner overstiger den overenskomstmæssige mindstetimeløn. For så vidt vil der derfor i givet fald kun kunne blive tale om en ganske lille nedsættelse af klagers krav vedrørende den tredje medarbejder på pladsen.

Mod medarbejdernes benægtelse findes der ikke at være indgået en gyldig aftale om akkordarbejde. Virksomhedens opgørelse af arbejdstiden i lønsedlerne ud fra den hævdede mundtlige akkordaftale navnlig om én arbejdstime pr. udført m² facadeisolering kan således ikke anvendes som grundlag for medarbejdernes lønkrav. Det bemærkes i øvrigt, at der herved ikke er taget stilling til, om en akkordaftale med det af virksomheden hævdede indhold overhovedet ville være stemmende med medarbejdernes lønkrav i henhold til overenskomsten.

Der er under sagen fremlagt en aftale indgået med hver af medarbejderne henholdsvis i 2008 (A og C) og 2011 (B) om varierende ugentlig arbejdstid. Aftalerne opfylder indholdsmæssigt ikke kravene i overenskomstens § 9, ligesom de ikke er godkendt af den lokale forbundsafdeling. Klager har derfor

med rette opgjort sit krav på grundlag af en sædvanlig ugentlig arbejdstid på 37 timer fordelt på ugens 5 første dage med deraf følgende krav på overtid mv..

Efter de afgivne forklaringer og det i øvrigt oplyste findes det ubetænkeligt at lægge de to medarbejders løbende kalenderoptegnelser om deres daglige arbejdstid, herunder om arbejde på lørdage, til grund for beregningen af klagers krav. Der er herved taget hensyn til, at disse optegnelser i alt væsentligt er i overensstemmelse med de ugesedler, som medarbejderne løbende har afleveret til virksomheden. Klager ses dog i sin opgørelse urigtigt at have medtaget selvbetalte pauser mandag-fredag, der efter det oplyste svarer til i alt ca. 56.000 kr. pr. medarbejder inkl. alle tillæg i henhold til overenskomsten, herunder navnlig også de af klager beregnede overtidstillæg.

Virksomheden har trods gentagne opfordringer ikke fremlagt dokumentation for, hvor meget virksomheden har indbetalt i pensionsbidrag vedrørende de 3 medarbejdere på pladsen. Klagers krav vedrørende pension må derfor tages til følge med et beløb, der ansættes skønsmæssigt som nedenfor anført.

Derimod må det efter bevisførelsen må lægges til grund, at virksomheden i alt væsentligt har opfyldt sin forpligtelse vedrørende feriegodtgørelse af den løbende udbetalte løn til medarbejderne.

På det således foreliggende grundlag findes klagers krav for de 3 medarbejdere, som sagen angår, skønsmæssigt at kunne fastsættes til i alt 600.000 kr., der efter omstændighederne tillægges sædvanlig procesrente fra klagers voldgiftsbegæring den 17. september 2014.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 13. januar 2015

Poul Sørensen